

РЕШЕНИЕ

№ 5515

гр. София, 15.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 10 състав, в публично заседание на 05.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Стоянова

при участието на секретаря Велина Димитрова, като разгледа дело номер **7164** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от ДОПК.

Образувано е по жалба от [фирма], като предмет на съдебен контрол за законосъобразност е ревизионен акт № [ЕГН]/18.11.2011 г., издаден от орган по приходите в ТД на НАП С.. Жалбоподателят обжалва ревизионния акт в частта, с която на търговското дружество не е признато право на данъчен кредит за данъчни периоди м. 07.2005 г., м. 11.2008 г., м. 01.2009 г., м. 02.2009 г., м. 03.2009 г., м. 04.2009 г., м. 05.2009 г., м. 09.2009 г., м. 03.2010 г., м. 04.2010 г. и м. 05.2010 г., както и извършеното увеличение на финансовия резултат на дружеството на основание чл. 23, ал. 2, т. 13 от ЗКПО (отм.) и чл. 16, ал. 1 от ЗКПО за 2005 г., 2008 г. и 2009 г. в резултат на което са установени допълнителни задължения в размер на 155 855, 05 лв. Претендират се разноски.

Ответникът – директорът на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” С. изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните в производството и събраните по делото доказателства намира за установено от фактическа страна следното:

Със заповед за възлагане на ревизия № 1005249/22.06.2010 г., издадена от М. Г. Р. – началник на сектор „Ревизии” в отдел „Контрол” в ТД на НАП С. е възложено извършването на ревизия на [фирма] за определяне на задълженията по ЗДДС на дружеството за данъчни периоди от 01.05.2005 г. до 31.05.2010 г., корпоративен данък по ЗКПО за периодите от 01.01.2004 г. до 31.12.2009 г., данък по чл. 36 и по чл. 38 от

ЗОДФЛ (отм.), данък по чл. 37, 38, 42 и 49 от ЗДДФЛ за периодите от 01.01.2007 г. до 31.12.2009 г., вноските за ДОО, здравно осигуряване, за ДЗПО за професионален пенсионен фонд и ДЗПО за универсален пенсионен фонд за периодите от 01.01.2004 г. до 31.12.2009 г., вноските за фонд Гарантирани вземания на работници и служители по несъстоятелност за периодите от 01.01.2005 г. до 31.12.2009 г. На търговското дружество, в съответствие с чл. 113, ал. 2 от ДОПК, е връчен екземпляр от заповедта за възлагане на ревизия, видно от отбелязването на разписките за връчването ѝ. Със заповедта за възлагане на ревизия, в съответствие с чл. 113, ал. 1 от ДОПК, са определени данните за ревизираното лице по чл. 81, ал. 1, т. 2-5 от ДОПК, ревизиращите органи по приходите, срокът за извършване на ревизията. Изготвен е ревизионен доклад № 1100282/18.02.2011 г., същият е връчен на ревизираното лице на 04.10.2011 г., съдържа реквизитите по чл. 117, ал. 2 от ДОПК. Констатациите в ревизионния доклад са възприети напълно от ревизиращите органи и е издаден обжалвания в производството пред настоящата инстанция ревизионен акт. С ревизионния акт са установени задължения за довносяне общо в размер на 123 256, 96 лв. и лихви за просрочие към тях в размер на 32 598, 09 лв.

В хода на ревизионното производство са били извършени насрещни проверки на дружествата, издатели на фактурите, по които е отказано правото на приспадане на данъчен кредит, като резултатите от проверките са били документирани с протоколи за извършени насрещни проверки. Резултатите от проверката на [фирма] са обективирани в протокол за извършена насрещна проверка № 1016140/30.11.2010 г. До дружеството е било изготвено и ИПДПОЗЛ, което е било връчено на електронен адрес на същото. Били са представени копия на 25 фактури, справки-декларации, протоколи, дневници за продажби, хронология на сметки, банкови извлечения, оборотни ведомости, 5 броя договори с приложени към тях протоколи и количествено-стойностни сметки. Установено е, че дружеството е издало на жалбоподателя фактура № 611/24.11.2008 г. с предмет на доставката СМР-производствена база [населено място], № 729/05.01.2009 г. с предмет на доставката фина шпакловка по стени – труд, № 731/07.01.2009 г. с предмет на доставката окачен таван от гипсокартон – труд, № 733/09.01.2009 г. с предмет на доставката циментова замазка и полагане на плочки – труд, № 737/12.01.2009 г. с предмет на доставката изхвърляне на отпадъци и качване на материали, № 739/14.01.2009 г. с предмет на доставката електромонтажи – труд, № 743/23.01.2009 г. с предмет на доставката аванс – строителен мениджмънт за обект жк Е. – блок 1, № 750/27.01.2009 г. с предмет на доставката СМР обект Червената къща, № 784/19.02.2009 г. с предмет на доставката СМР – мазилки и шпакловки – труд, № 839/27.02.2009 г. с предмет на доставката СМР обект Червената къща, № 843/02.03.2009 г. с предмет на доставката боядисване с латекс и монтаж на тапети – труд, № 848/04.03.2009 г. с предмет на доставката циментова замазка и полагане на плочки – труд, № 849/05.03.2009 г. с предмет на доставката фина шпакловка по стени – труд, № 856/12.03.2009 г. с предмет на доставката СМР производствена база [населено място], № 899/03.04.2009 г. с предмет на доставката изхвърляне на отпадъци, № 950/21.04.2009 г. с предмет на доставката СМР – офиси и подземия, № 999/27.04.2009 г. с предмет на доставката доплащане за строителен мениджмънт – обект Е. – аванс по фактура 743/23.01.2009 г., № 1060/26.05.2009 г. с предмет на доставката СМР – П. 3. 16, № 1068/27.05.2009 г. с предмет на доставката СМР – офиси и подземия, № 1075/29.05.2009 г. с предмет на доставката СМР – Е., №

1301/02.09.2009 г. с предмет на доставката СМР, № 1314/09.09.2009 г. с предмет на доставката СМР – Червената къща, № 1319/10.09.2009 г. с предмет на доставката СМР – Е., № 1322/11.09.2009 г. с предмет на доставката бояджийски работи – П. 3., № 1406/16.09.2009 г. с предмет на доставката СМР. Като основание за издаване на процесните фактури в хода на ревизионното производство е представен договор за строително-ремонтни работи от 02.04.2009 г., по силата на който възложителят [фирма] възлага, а изпълнителят [фирма] приема да извърши с материали на възложителя строително-монтажни работи в обект ЖС с офиси, подземен гараж и офис сграда в [населено място], [улица]. Към договора е приложена и количествено-стойностна сметка. Представен е договор за строително-ремонтни работи от 09.03.2009 г. по силата, на който възложителят [фирма] възлага, а изпълнителят [фирма] приема да извърши с материали на възложителя строително-монтажни работи в обект ЖС с офиси, подземен гараж и офис сграда в [населено място], [улица], като към същия е приложена и количествено-стойностна сметка. Представен е и договор от 23.01.2009 г., по силата на който възложителят [фирма] възлага, а изпълнителят [фирма] приема да извърши строителен мениджмънт на обект ЖК Е. – блок 1, [населено място] за 4 месеца, а именно организация на работата на обекта, измерване на действително извършените работи по мярка и място, съставяне на таблици за извършените количества. Към договора е представен протокол от 27.04.2009 г. за извършените дейности. Представен е и договор за строително-ремонтни работи от 09.03.2009 г., по силата на който възложителят [фирма] възлага, а изпълнителят [фирма] приема да извърши с материали на възложителя строително-ремонтни работи в обект ЖС Е. – блок 1, С., като работите се извършват в съответствие с приложената количествено-стойностна сметка – приложение 1, неразделна част от договора. Приложена е и съответната количествено-стойността сметка. Представен е договор за строително-ремонтни работи от 27.11.2008 г., по силата, на който възложителят [фирма] възлага, а изпълнителят [фирма] приема да извърши с материали на възложителя строително-ремонтни работи ЖС с офиси, подземен гараж и офис сграда в [населено място], [улица], като работите следва да се извършат в съответствие с приложена към договора количествено-стойностна сметка – приложение 1, която е неразделна част от договора. Като доказателства по спора са представени и 15 броя протоколи за установяване завършването и за заплащането на строителни работи. В хода на ревизионното производство е извършен анализ на покупките и продажбите за отделните периоди в дружеството. За данъчен период м. 11.2008 г. е установено, че дружеството фактурира продажби на услуги на стойност 589 538, 90 лв. и декларира покупки на услуги на стойност 586 435, 60 лв. от регистрирани от органи по приходите търговски дружества, на които с ревизионен акт са установени задължения по ЗДДС в особено големи размери. Установено е, че за данъчен период м. 11.2008 г. [фирма] е получател на доставки от [фирма], [фирма] и [фирма], за които е установено, че не са имали лица, назначени по трудов договор. От друга страна е било установено, че [фирма] е декларирано покупки на стоки от [фирма], [фирма] и [фирма], но при извършени проверки е установено, че посочените търговски дружества декларират продажби на стоки, а не на услуги. Същите констатации са направени и за данъчен период м. 01.2009 г. За данъчен период м. 02.2009 г. е установено, че дружеството е декларирано продажби на услуги на стойност 862 787, 20 лв. и покупки на услуги на стойност 862 200 лв. от [фирма], [фирма], [фирма],

[фирма] и [фирма]. По отношение на [фирма] е установено, че не е регистрирано по ЗДДС, а останалите търговски дружества са deregистрирани, имат задължения в особено големи размери и не декларира продажби към [фирма]. За данъчен период м. 03.12.2009 г. е установено, че [фирма] е декларирало продажби на услуги на стойност 204 238, 80 лв. и покупки на услуги на стойност 203 500 лв. от дружества, deregистрирани по ЗДДС или от такива, на които са определени големи по размер задължения по ЗДДС. За данъчен период м. 04.2009 г. е установено, че [фирма] е декларирало продажби на услуги на стойност 467 313, 50 лв. и покупки на услуги на стойност 466 500 лв., като по отношение на тях са направени изводи идентични на тези за предходния период. За данъчен период м. 05.2009 г. е установено, че дружеството е декларирало продажби на услуги на стойност 191 467, 80 лв. и покупки на услуги на стойност 190 750 лв. от дружества, deregистрирани по ЗДДС или от такива с особено големи по размер задължения за ДДС, а освен това същите тези дружества не декларира продажби към [фирма]. За данъчен период м. 09.2009 г. е установено, че дружеството е декларирало продажби на услуги на стойност 398 552, 50 лв. и покупки на услуги на стойност 397 975 лв. от търговски дружества, които не са декларирали продажби към него. След анализ на оборотните ведомости за проверявания период от ревизиращите органи е било установено, че дружеството не притежава Д. – земя, сгради, стопански, инвентар, машини, съоръжения, оборудване, транспортни средства, не е представена справка за назначените работници по трудов договор, липсва информация за предходни доставчици. Направили са извода, че не е налице реалност на доставките по процесните фактури, като целта на тяхното издаване е неправомерно приспадане на данъчен кредит от страна на ревизиращото дружество, целящо намаляване на резултата за процесните периоди. В резултат на това на основание чл. 68, ал. 1, т. 1, вр. чл. 9 от ЗДДС на жалбоподателя е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по фактурите, издадени от [фирма] в размер общо на 39 487, 57 лв.

В хода на ревизионното производство е била извършена насрещна проверка и на [фирма], резултатите, от която са били обективирани в протокол за извършена насрещна проверка № 1016132/03.12.2010 г. Установено е, че посоченото търговско дружество е издало на жалбоподателя фактура № 26/06.04.2009 г. с предмет на доставката запълване на кабелни канали, № 3/03.02.2009 г. с предмет на доставката окачен таван от гипскартон – труд, № 1/23.01.2009 г. с предмет на доставката възнаграждение по договор за посредничество, № 20/28.11.2008 г. с предмет на доставката възнаграждение по договор за посредничество. В ревизионното производство е представен договор за строително-ремонтни работи от 04.02.2009 г., по силата, на който възложителят [фирма] възлага, а изпълнителят [фирма] приема да извърши с материали на възложителя строително-ремонтни работи на обект ЖК Е. – блок1, находящ се в [населено място], кв. Б.. Към договора е представен протокол за установяване завършването и за заплащане на строителните работи. Представен е и договор за строително-ремонтни работи от 15.12.2008 г., по силата на който възложителят [фирма] възлага, а изпълнителят [фирма] приема да извърши с материали на възложителя строително-ремонтни работи на обект ЖК, намиращ се на [улица], в [населено място], като към договора е представен протокол за установяване завършването и за заплащането на строителните работи. Представен е и договор за посредничество от 10.03.2008 г., по силата, на който възложителят [фирма] възлага, а изпълнителят [фирма] приема да проучи условията и да подготви сключването на

договор за строително-ремонтни работи и/или изработка и монтаж на обзавеждане от ПДЧ и/или М. на територията на [населено място] или страната. Съгласно чл. 3 от договора посредникът се задължава да проучи условията и подготви сключването на договор между възложителя и трето лице, да подготви оферта за сключването на договор и да я представи на възложителя, да организира воденето на преговорите за сключването на договора, да осигури на възложителя текуща информация за хода на изпълнение на възложената му задача. Съгласно чл. 6 от договора възнаграждението по договора се изплаща на посредника в срок не повече от 10 дни от датата, на която е сключен договор от възложителя от една страна и подсигуреното от посредника трето лице. След анализ на събраните в хода на ревизионното производство доказателства органите по приходите са направили извода, че не е доказана реалността на доставките по фактурите, издадени от [фирма] на жалбоподателя и са отказали правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 6876 лв. по фактурите, издадени от [фирма].

В хода на ревизионното производство е била извършена насрещна проверка на [фирма], за резултатите, от която е съставен протокол за извършена насрещна проверка № 2210-1016133/04.01.2011 г. До дружеството е било изготвено ИПДПОЗЛ, което е било връчено по реда на чл. 32 от ДОПК. Установено, е, че дружеството е издало на жалбоподателя фактура № 235/21.11.2008 г. с предмет на доставката аванс – строителен мениджмънт за обект [улица]. Установено е, че дружеството няма назначени лица по трудов договор. В дневника за покупки на дружеството за процесния период са били декларирани покупки от [фирма], [фирма] и [фирма], като е било установено, че посочените търговски дружества не са декларирали продажби на услуги към [фирма]. След анализ на събраните по делото доказателства ревизиращите органи са направили извода, че не са налице предпоставки за признаване на правото на данъчен кредит по издадената от [фирма] фактура в размер на 800 лв.

В хода на ревизионното производство е била направена насрещна проверка на [фирма]. Установено е, че това дружество е издало на жалбоподателя фактура № 103/22.04.2009 г. с предмет на доставката доплащане за строителен мениджмънт обект [улица] № 169/06.023.2010 г. с предмет на доставката абонамент за почистване на офис производствена база [населено място], № 199/31.05.2010 г. с предмет на доставката строителен мениджмънт – обект Черковна, № 198/31.05.2010 г. с предмет на доставката ежедневно почистване на обект Черковна, № 196/27.05.2010 г. с предмет на доставката СМР боядисване с латекс – Черковна, № 194/20.05.2010 г. с предмет на доставката монтаж на мебели, № 19/20.05.2010 г. с предмет на доставката СМР Х. Б., № 190/03.05.2010 г. с предмет на доставката СМР обект Черковна, № 189/03.05.2010 г. с предмет на доставката СМР обект Черковна, № 188/30.04.2010 г. с предмет на доставката СМР обект Черковна, № 187/30.04.2010 г. с предмет на доставката ежедневно почистване на обект Черковна, № 186/30.04.2010 г. с предмет на доставката строителен мениджмънт – обект Черковна, № 185/29.04.21001 г. с предмет на доставката СМР обект Черковна 301 фина шпакловка, № 183/28.04.2010 г. с предмет на доставката СМР обект Черковна, № 178/31.03.2010 г. с предмет на доставката СМР обект

Черковна 301, № 176/30.03.2010 г. с предмет на доставката СМР обект Черковна 302, № 177/31.03.2010 с предмет на доставката строителен мениджмънт обект Черковна, СМР – шпакловки и мазилки, № 173/26.03.201 г. с предмет на доставката СМР електромонтажи, № 168/05.03.2010 г. с предмет на доставката абонамент за почистване на офис – [улица]. При извършената проверка в информационния масив на НАП е установено, че за проверявания период дружеството е декларирано 28 броя трудови договори, но не е подавало информация с декларации образец 1 и 6 за начислени вноски по фондове ДОО, ЗО, ГВРС и не е внасяло такива. Направен е извода, че декларираните трудови договори са нереални и тяхното деклариране е действие, осъществено от дружеството единствено с цел доказване на кадрова обезпеченост при евентуална проверка от органите по приходите. Като предходни доставчици са установени [фирма], като е установено, че за ревизирия период това дружество не декларира продажби на услуги към [фирма], другото дружество, посочено като доставчик, а именно [фирма] декларира продажби единствено на ваучери, като към [фирма] няма декларираните продажби, а другото дружество посочено като доставчик [фирма] е с рисков профил, два пъти е deregистрирано от орган по приходите. Като доказателства в хода на ревизионното производство са били представени и 16 броя протоколи за установяване завършването и за заплащането на видове строителни работи, представени са и 5 броя договори за поръчка, сключени между търговското дружество и физически лица. След анализ на събраните по делото доказателства ревизиращите органи са направили извода, че издадените от [фирма] фактури не документират реално извършени доставки, поради което на жалбоподателя е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по фактурите, издадени от това дружество общо в размер на 19 393, 53 лв. В хода на ревизионното производство е била извършена насрещна проверка на [фирма], като е установено, че това дружество е издало на жалбоподателя фактура № 423/21.04.2009 г. с предмет на доставката боядисване с латекс труд обект Е., № 446/28.04.2009 г. с предмет на доставката мазилки и шпакловки – труд обект Е., № 219/05.11.2008 г. с предмет на доставката правна консултация, № 418/06.04.2009 г. с предмет на доставката боядисване с латекс – труд обект Е., № 417/05.04.2009 г. с предмет на доставката мазилка и шпакловки – труд обект Е.. Установено е, че дружеството е декларирано 27 броя трудови договори, но е подавало частична информация за лицата с декларации образец 1 и 6, като съответно не е внасяло вноски по фондове за НОИ и Д.. Установено е също така, че дружеството е декларирано В. на големи стойности от румънско дружество, като за същия период е декларирано покупки на услуги от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма]. По отношение на [фирма] е установено, че не декларира продажби към [фирма], идентично е по отношение на [фирма], който декларира само продажби на ваучери. [фирма] декларира единствено продажби на стоки, като не декларира продажби към [фирма]. В хода на ревизионното производство е представен и договор за

строително-ремонтни работи от 16.02.2009 г., по силата, на който възложителят [фирма] възлага, а изпълнителят [фирма] приема да извърши с материали на възложителя строително-ремонтни работи – обект ЖК Е. – блок 1, находящ се в [населено място], кв. Б., като към договора е приложена количествено стойностна сметка, неразделна част от договора. След анализ на събраните доказателства ревизиращите органи са приели, че не са налице предпоставките за признаване на правото на приспадане на данъчен кредит по процесните фактури в размер на 7601 лв.

В хода на ревизионното производство е била извършена насрещна проверка и на доставчика [фирма], резултатите, от която са били обективирани в протокол за извършена насрещна проверка № 2210-1016139/05.01.2011 г. Установено е, че дружеството е издало на жалбоподателя фактура № 1430/04.03.2009 г. с предмет на доставката окачени тавани от гипсокартон – труд обект Е., № 1428/02.03.2009 г. с предмет на доставката електромонтажи – труд обект Е., № 1426/07.03.2009 г. с предмет на доставката грубо почистване – подове и дограми, № 1415/02.02.2009 г. с предмет на доставката циментова замазка и полагане на плочки – труд. Към всяка от фактурите е приложен протокол за установяване завършването и заплащането на строителни работи. Представен е и договор за строително-ремонтни работи от 28.01.2009 г., по силата на който възложителят [фирма] възлага, а изпълнителят [фирма] приема да извърши с материали на възложителя строително-ремонтни работи обект ЖК Е. – блок 1, находящ се в [населено място], кв. Б., с приложена към договора количествено-стойностна сметка. Представен е и договор за строително-ремонтни работи от 05.12.2008 г., по силата, на който възложителят [фирма] възлага, а изпълнителят [фирма] приема да извърши с материали на възложителя строително-ремонтни работи обект ЖС с офиси, подземен гараж и офис сграда в [населено място], [улица], с приложена към договора количествено-стойностна сметка. След анализ на събраните доказателства ревизиращите органи са направили извода, че не са налице предпоставките за признаване на право на данъчен кредит по процесните фактури в размер на 5 831, 90 лв.

В хода на ревизионното производство е била извършена насрещна проверка на [фирма], като резултатите от същата са били обективирани в протокол за извършена насрещна проверка № 2210-101630/13.01.2011 г., като е установено, че жалбоподателят е получател по 2 броя фактури, издадени от това търговско дружество. При извършената проверка в дневниците за продажби на това дружество е било установено, че не са отразени фактури, издавани на жалбоподателя, поради което е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по фактурите, издадени от това търговско дружество.

В хода на ревизионното производство е била извършена насрещна проверка на [фирма], като е установено, че това дружество е издало на жалбоподателя фактура № 142/03.04.2009 г. с предмет на доставката облицовки на стени – труд обект Е.. В хода на ревизионното производство е представен договор за

строително-ремонтни работи от 12.02.2009 г., по силата, на който възложителят [фирма] възлага, а изпълнителят [фирма] приема да извърши с материали на възложителя строително-монтажни работи обект ЖК Е. – блок 1, находящ се в [населено място], кв. Б., с приложена към договора количествено-стойностна сметка и протокол за установяване завършването и заплащането на строителни работи.

В хода на ревизионното производство е била извършена насрещна проверка на [фирма], издател на 1 фактура, по която жалбоподателят е упражнил правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 4088 лв. След анализ на събраните доказателства ревизиращите органи са направили извода, че не са налице предпоставките за признаване на правото на приспадане на данъчен кредит по процесната фактура.

В хода на ревизионното производство е установено, че за 2005 г. ревизираното лице е подало Г. по чл. 51 от ЗКПО, с която е деклариран финансов резултат за данъчно преобразуване положителен в размер на 189 909, 13 лв., финансов резултат след данъчното преобразуване – положителен в размер на 189 436, 66 лв., следващ се корпоративен данък в размер на 28 415, 50 лв. След анализ на събраните в хода на ревизионното производство доказателства органите по приходите са установили, че са налице основания за увеличение на финансовия резултат по реда на чл. 23, ал. 2, т. 13 от ЗКПО (отм.), вр. чл. 14, ал. 1 и чл. 15, ал. 2 и ал. 3, т. 2 от ЗКПО (отм.) със сумата от 20 440 лв., представляваща стойността на счетоводен разход по фактура № 122/28.07.2005 г., издадена от [фирма]. Като основание за корекцията е посочено обстоятелството, че сделката, документирана с процесната фактура не е извършена реално. В резултат на извършената корекция финансовият резултат за 2005 г. е определен в размер на 209 876, 66 лв., а следващият се корпоративен данък е определен в размер на 31 481, 50 лв., в т.ч. за довносяне 3066 лв., като за забавата е начислена лихва в размер на 2186, 69 лв. От събраните по делото доказателства се установява, че за 2008 г. дружеството е подало Г. по чл. 92 от ЗКПО, с която е декларирано счетоводен финансов резултат за данъчно преобразуване – счетоводна загуба в размер на 15 489, 08 лв. и финансов резултат след данъчно преобразуване – данъчна загуба в размер на 4 585, 20 лв. В хода на ревизията е установено, че по дебита на счетоводна сметка 602 разходи за външни услуги дружеството е отразило стойността на фактури, издадени от [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма], като е прието, че документираните услуги от тях не са реално осъществени. Общият размер на отчетените разходи е 44 472, 65 лв. и със същия е извършено увеличение на финансовия резултат на дружеството на основание чл. 16, ал. 2, т. 4 от ЗКПО. В резултат на извършената корекция е определена данъчна печалба в размер на 39 887, 45 лв. и корпоративен данък в размер на 3 988, 75 лв., начислена е лихва за забава в размер на 1135, 88 лв. От събраните по делото доказателства се установява, че за 2009 г. дружеството е подало Г. по чл. 92 от ЗКПО, с която е деклариран счетоводен финансов резултат за данъчно преобразуване (печалба) в размер на

77 539, 97 лв. и финансов резултат след данъчно преобразуване (данъчна печалба) в размер на 75 852, 09 лв. Във връзка с обстоятелствата относно доставките от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] ревизиращите органи са приели, че финансовият резултат на дружеството следва да бъде преобразуван със стойността на издадените от посочените дружества фактури общо в размер на 280 972, 72 лв. Поради наличието на хипотезата на чл. 16, ал. 2, т. 4 от ЗКПО. В резултат на извършената корекция е определен финансов резултат след данъчното преобразуване данъчна печалба в размер на 361 410, 01 лв., с корпоративен данък в размер на 36 141 лв. в т.ч. за довносяне в размер на 28 631, 64 лв., като е начислена лихва за забава в размер на 4 835, 95 лв.

Осъществено е обжалването по административен ред, като решаващият административен орган – директорът на дирекция „О.“ в ЦУ на НАП е потвърдил ревизионния акт, като е изменил същия по отношение на установения с ревизионния акт резултат по ЗКПО за 2008 г., като е определил същия на 943, 48 лв. задено със съответните лихви вместо определения размер от 3 988, 75 лв. При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК, подадена е от лице, имащо право на жалба, срещу подлежащ на обжалване административен акт, и след като е осъществено обжалването по административен ред в съответствие с чл. 156, ал. 2 от ДОПК, и е процесуално допустима.

По същество същата е неоснователна.

Р. акт се обжалва в частта на непризнаване на правото на приспадане на данъчен кредит на [фирма] за данъчни периоди м. 07.2005 г., м. 11.2008 г., м. 01.2009 г., м. 02.2009 г., м. 03.2009 г., м. 04.2009 г., м. 05.2009 г., м. 09.2009 г., м. 03.2010 г., м. 04.2010 г. и м. 05.2010 г., както и извършеното увеличение на финансовия резултат на дружеството на основание чл. 23, ал. 2, т. 13 от ЗКПО (отм.) и чл. 16, ал. 1 от ЗКПО за 2005 г., 2008 г. и 2009 г. в резултат на което са установени допълнителни задължения в размер на 155 855, 05 лв., по фактури, издадени от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма]. Изводите на ревизиращите органи са формирани след анализ на събраните по делото доказателства и правилно прилагане на приложимите правни разпоредби. След анализ на тези доказателства ревизиращите органи са приели, че не са налице извършени от посочените девет търговски дружества доставки на желязо към дружеството жалбоподател. Направените изводи са правилни. От събраните по делото доказателства се установява, че [фирма] е издало на жалбоподателя фактура № 611/24.11.2008 г., № 729/05.01.2009 г., № 731/07.01.2009 г., № 733/09.01.2009 г., № 737/12.01.2009 г., № 739/14.01.2009 г., № 743/23.01.2009 г., № 750/27.01.2009 г., № 784/19.02.2009 г., № 839/27.02.2009 г., № 843/02.03.2009 г., № 848/04.03.2009 г., № 849/05.03.2009 г., № 856/12.03.2009 г., № 899/03.04.2009 г., № 950/21.04.2009 г., № 999/27.04.2009 г., № 1060/26.05.2009 г., № 1068/27.05.2009

г., № 1075/29.05.2009 г., № 1301/02.09.2009 г., № 1314/09.09.2009 г., № 1319/10.09.2009 г., № 1322/11.09.2009 г., № 1406/16.09.2009 г., установява се, че [фирма] е издало на жалбоподателя фактура № № 26/06.04.2009 г., № 3/03.02.2009 г., № 1/23.01.2009 г., № 20/28.11.2008 г., установява се, че [фирма] е издало на жалбоподателя фактура № 235/21.11.2008 г. От събраните по делото доказателства се установява, че [фирма] е издало на жалбоподателя фактура № 103/22.04.2009 г., № 169/06.02.2010 г., № 199/31.05.2010 г., № 198/31.05.2010 г., № 196/27.05.2010 г., № 194/20.05.2010 г., № 19/20.05.2010 г., № 190/03.05.2010 г., № 189/03.05.2010 г., № 188/30.04.2010 г., № 187/30.04.2010 г., № 186/30.04.2010 г., № 185/29.04.2010 г., № 183/28.04.2010 г., № 178/31.03.2010 г., № 176/30.03.2010 г., № 177/31.03.2010 г., № 173/26.03.2010 г., № 168/05.03.2010 г., установява се, че [фирма] е издало на жалбоподателя фактура № 1430/04.03.2009 г., № 1428/02.03.2009 г., № 1426/07.03.2009 г., № 1415/02.02.2009 г., установява се, че [фирма] е издало на жалбоподателя фактури № 1256/03.02.2009 г. и 1258/05.02.2009 г., че [фирма] е издало на жалбоподателя фактура № 142/03.04.2009 г. и че [фирма] е издало на жалбоподателя фактура № 122/28.07.2005 г. От събраните по делото доказателства, включително и от изслушаната по делото съдебно-счетоводна експертиза се установява, че фактурите са включени в дневника за продажби и в справките декларации за съответните данъчни периоди, разплащанията по повечето от фактурите са били извършени в брой, за което са приложени дневни финансови отчети на ЕКАФП. Съгласно заключението по изслушаната съдебно-счетоводна експертиза плащане не е налице по отношение на фактурите, издадените от [фирма], по 2 от фактурите, издадени от [фирма], по фактурите, издадени от [фирма], по фактурата, издадена от [фирма]. Както и правилно се посочва в решението на решаващия административен орган (стр. 23 от същото) между страните не се спори относно фактическото извършване на СМР и тяхното наличие в съответните обекти, а спорът се свежда до това дали услугите са извършени именно от лицата, посочени като доставчици в издадените фактури или се касае единствено и само до документално оформяне при липса на реално осъществени от тези лица доставки на услуги. Следователно, спорът между страните е относно реалността на доставките по процесните фактури, като наличието или не на реалност на доставките следва да се прецени при съобразяване на приложимите правни разпоредби и събраните по делото доказателства. Това е така предвид и обстоятелството, че самият факт на издаване на фактурите, тяхното счетоводно отразяване в съответните регистри и извършването на плащане по тях не е достатъчно и необходимо условие, за да се приеме, че е налице реалност на доставките по същите. Това е обстоятелство, което несъмнено произтича от анализа на приложимите правни разпоредби, регламентиращи предпоставките относно правото на приспадане на данъчен кредит. Правото на приспадане на данъчен кредит е определено в чл. 68, ал. 1 от ЗДДС, съгласно който данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от

данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки или услуги по облагаема доставка. Следователно, правото на приспадане на данъчен кредит във всеки случай предполага наличието на осъществена доставка на стоки или услуги. Освен това чл. 68, ал. 1 от ЗДДС предполага правото на приспадане на данъчен кредит за получени от лицето стоки или услуги по облагаема доставка. Облагаема доставка съгласно чл. 12, ал. 1 от ЗДДС е всяка доставка на стока или услуга по смисъла на [чл. 6](#) и [9](#)

Съдът счита, че оспореният акт е издаден и от компетентен орган същият е определен като компетентен орган по издаването на ревизионен акт със Заповед за определяне на компетентен орган № К 1100282/14.11.2011 г., издадена от Руска Р. Б. – началник на сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” в ТД на НАП С.. С оглед на тези съображения, съдът счита, че обжалваният ревизионен акт е постановен от компетентен орган, в нужната форма, при спазване на процесуалните разпоредби.

От страна на жалбоподателя е направено искане за присъждане на разноски по делото. Съдът с оглед изхода на спора намира направеното искане за неоснователно. Искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е направено от страна на ответника по спора, което с оглед изхода на спора съдът намира за основателно. На основание чл. 161, ал. 1, изр. 3 от ДОПК, вр. чл. 8 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, издадена от Висшия съдебен съвет, в полза на Националната агенция за приходите следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 3567, 10 лв.

Като взе предвид изложените фактически и правни изводи и на основание чл. 160, ал. 1, предложение последно от ДОПК съдът,

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу ревизионен акт № [ЕГН]/18.11.2011 г., издаден от орган по приходите в ТД на НАП С., потвърден с решение № 1214/28.05.2012 г. на директора на дирекция „О.” С., като неоснователна.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати в полза на Националната агенция за приходите разноските по делото в размер на 3567, 10 лв., представляващи юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните с връчване на преписи по реда на чл. 138 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

